

צבי הראנ

ביהמ"ש נגד עו"ד שגב

אם טענתו הייתה מתקבלת - הרי שהוא הפך את כנלי האתיקה"

עו"ד יוסי שגב (71) הוא אחד מעורכי הדין העשירים בישראל. לפני כמה ימים הוא עמד במרכז פסק דין של שופטת בית המשפט המחוזי בתל אביב, ר"ד מיכל אגמון גונן, שבו נמתה עליו בדיקור תריפה למדי.

בפסק הדין נדחה ערעור שוד גישה חברה בשליטת עו"ד שגב (י.מ.ש. השקעות) על חיובה במע"מ בניין תקבול של 3 מיליון דולר, שקיבלה כשכר טרחה הקי שור לסכסוך ירושה לאחר מותו ב-1997 של אב המשפחה, שאול אייזנברג ז"ל, שרכושו נאמד במאות מיליוני דולרים.

עו"ד שגב ייצג בסכסוך את בנו של אבי המשפחה, ליו הרדי. טענתו הייתה כי אמנם ייצג את הבת פורמלית, אך מי שהוטבה מאתם שירותים הייתה האם, לאה אייזנברג, שיוזמה לדעת שגב תר שבת תוצ, ולכן הייתה העיתקה פטורה ממע"מ. השופטת קבעה כי לא היה הסכם בין שגב ללאה

עו"ד שגב צילום: ליון אלמון

אייזנברג, לא ייפוי כוח לפי עול בשמה ואף לא הסכם שכר טרחה. השופטת קבעה שערות שגב לא מהימנה ונפלו בה טעני חת. לדעת השופטת, "לו הייתה מתקבלת טענת עו"ד שגב, שייצג את לאה באופן מהותי, הרי היא הפך את כללי האתיקה שעה שגב גיש כשמה של ליו תביעות נגד לאה בבוררות ובבית המשפט".

לפי ר"ד אגמון גונן, "לא סביר שכשעורך דין נתן שירות לקלטה, יהיה על פקדי רשות המס לעי רוח מיפוי ומחקר של האינטרס סים בתליך כדי לדעת למי בפר על נתן השירות". ביחס לטענת שגב שרשיות המס דרופת אותו, קבעה שזו לא רחוקה. עם זאת, ציינה שמקרה אחד פעלה המ רינה שלא כיון שעה שנמחקת חובן עדות שמסר באחת מחקירותיו במשרדי מע"מ. החברה של שגב חויבה בהוצאת משפט בסך 75 אלף ש". "כאב ראש" נוסף של שגב הוא הליך פהלי נגדו, שבו טוענת המדינה שהוא החזיבה שבשליטתו העלילמו את תשלום המע"מ בפרשה זו.

רצח אכזרי שנצרב בזיכרון של כולנו

רוצחו של החייל אלמוג שילוני ז"ל ירצה לפחות 40 שנות מאסר • הקביעה התקדימית מבוססת על תיקון חוק המתייחס לרציחות "בנסיבות חריגות בחומרתן"

שילוני ז"ל צילום: נארינות המשפחה

הרכב השופטים. קאפח (מימין), דיסקין ובן יוסף צילום: יוסי זילוני

הרוצח. אבו חאשיה צילום: יוסי זילוני

במקרה הראשון אב רצח את שתי בנר תיו הרכות בשנים, ואב נוסף הורשע ברצח שני ילדיו הקטינים. השופט בן יוסף הכיר בסקירתו את חרונה הביע את דעתו כי הרצח המר ועזעו של הנער דני כ"ץ ז"ל ב-1983 מתאים להחלת החוק החדש, אולם נמנע מליישמו מכיוון שהחוק לא היה קיים או (ראו מסגרת בתחתית העמוד).

הצעת החוק מתייחסת למעשי רצח חריגים, אכזריים או מרובי קורבנות - מעשי רצח הנצבים ביוקרה הקולקטיבי. ביחס לנסיבות החמורות של רצח החייל, מצטט השופט את הדו"ח באר שמה של הדו"ח על דוכן הערים: "לקחת נשק, לרסס ולהרוג כמה שיותר אנשים". לרבי בן יוסף, מטעמי מרי גינות משפטית הולמת וראייה, יש להחיל את הסעיף החדש בחוק: "ישראל, אולי אף העולם התרבותי כולו, נתונים במתקפת טרור יחידים. מינה הפצת חיים, לה, לתושביה ולאורזיה, מחייבת לנהוג כך במרצחים צמאי דם הפוגעים בה ובבניה".

החמיר המוחק את נושא קצינת העונש של אסירי העולם והעלה אותו ל-7 שנים (המתנה להגשת הבקשה לקצינה) הריצוי מאסר ל-30 שנים לפחות.

טרו היחידים

לרברי ר"ד לימור ציינו, מגנית ריכון המרכז האקדמי שערי מרע ומי שפט, הניסיון מלמד שבכער נשיאים קצבו מאסרי עולם רבים לתקופה של 25 שנים. כשהיא מסתמכת על המאגר המשפטי "נבר", מצינת ציינו שנמצאו 15 פסקי דין שבהם המאסר הממוצע היה קרוב ל-17 שנים. ועתה, הבה נחזור לתקרים שנקבע במשפט רוצחו של החייל שילוני. בית המשפט המחוזי יצחק עמית דחה את בקשתו לשחרור מוקדם. השופט יעקב עמית נימק את האלתו בכך שנגא מה הורשע בפרשה מוזיעה ואכזרית שהוגדה בצדק על ידי ועדת הש דוריים כ"טראומה לאומית שנצרב

השנים שנקבע בתיק הרצח של שילוני ז"ל (המתנה של 15 שנים ומאסר של 40 שנה לפחות) התאפשר בעקבות חקיקה חרשה מגובמבר 2014 ("חוק שחרור על תנאי מאסר"). כאן המקום לעיון הש וואה מאירת עיניים: כאשר מדובר בר צחים "רגילים", כלומר, כשכית המשפט אינו קובע "נסיבות חריגות בחומרה", קובע החוק (משנת 2001) שוערת הש חרורים לא תמליץ לנשיא לקצוב את העונש כשרם חלפו שבע שנות מאסר, בעוד תקופת המאסר עצמה לא תפחת מ-30 שנים.

הצעה לגלגלים הקור מום של החוק מלמדת כי הסלחנות הומלה בישראל כלפי רוצחים היו בולטת הרבה יותר בעבר: משנת 50 ש של המאה ה-20 ועד לתחילת שנות ה-90 קצי בת העונש הייתה נעשית בתום חמש שנות מאסר. כשעזר יוצמו נבחר לנשיא המדינה, הוא מעט לעשות שימוש בטמכותו לקציבת עונשים של אסירי עולם. בשנת 2001

לפי כמה ימים נקבע תקרים היסטורי, כאשר בית המשפט המחוזי בתל אביב החיל לרא שונה סעיף חדש בחוק הקובע כי ועדת השחרורים לא תמליץ לנשיא לקצוב את העונש לאסיר עולם, כשרם ריצה הרצח 15 שנות מאסר לפחות. כמו כן, קובע הסעיף כי תקופת המאסר עצמה לא תפחת מ-40 שנות מאסר. המוחקק קבע לכך תנאי חשוב: בבית המשפט יקבע שאורו רוצח ביצע את המעשה "בנסיבות חריגות בחומרתן".

התקדים נקבע במשפט של נר אלרין אבו חאשיה משכם, שוורשע ברציחתו של החייל אלמוג שילוני ז"ל לפני פחת משנה בתחנת רכבת ההגנה בת "נצי גת הפרקליטות, עו"ד הוס פורד-גפני הורחם נידון-וסר, שיכנעו את שלושת השופטים - מרים דיסקין (אב"ד), רענן בן יוסף וציון קאפח - כי מדובר במקרה שבו ראוי ליישם את הסעיף החדש בגלל אכזריות של הרצח. במרוצת השנים התפכה המוחקק הישראלי כמה פעמים והעלה את רף קציבת שנות המאסר בתיקי רצח. מתחם

בית המשפט העליון קבע:

הרוצח שחטף את הנער דני כ"ץ לא ישתחרר לפני ריצוי העונש המלא שנגזר עליו: "טראומה לאומית"

ביוקרה הקולקטיבי". לדעתו, במי דה רבה של סבירות בית המשפט היה מחיל ומיישם את הסעיף החדש בחוק (15 40 שנה), את החוק היה תקי בעת רציחת כ"ץ. השופט עמית הסביר כי "לנוכח קביעת העובדות הקורמות, ציפהו נסיבות העבירה 'מצמררת וחריגות באופיין האכזרי' קשה לקבל טענה ברבר ציפיה לגיטימית של נגאמה להשתחרר שחרור מוקדם".

לשחררו המוקדם. בין השאר, כתב בית המשפט המחוזי כי שחרורו המר קרם של הרוצח עלול לפגוע באמון הציבור במערכת המשפט, לנוכח מאר פייני הפרשה, הכוללים "רצח אכזרי של נער, שנחטף ונרצח באכזריות, לאחר שבוצע בו מעשה סרום בשל היותו יהודי".

במא נתרו שבעה חרשים אודונים לריצוי עונשו של נגאמה, והוא עת תוח נגאמה הורשע, עם ארבעה רוצחים שלים נוספים, ברצח הנער דני כ"ץ שהתרחש ב-1983. הוא נידון למאסר עולם ול-15 שנים נר סמות, חופפת למאסר העולם, מפני שוורשע גם בחטיפת הנער. נגאמה כבר ריצה 29 שנות מאסר מתוך 30 שנגזרו-נקצבו לו. בית המ שפט המחוזי בלוד דחה את ערעורו על החלטת ועדת השחרורים שסירבה